

Man giſ derpaa til det følgende Nummer paa Dagsordenen: Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Forſørgelſen af tjenſtgjørende Militæres Familier. (Lovforſlaget, ſaaledes ſom det er vedtaget af Folkethinget, findes i Tillæg A. Sp. 1107, 3die Behandling i Tidenden Sp. 300, ff. og den af Udvalget afgivne Erklæring i Tillæg B. Sp. 243).

Intet Endringsforſlag var ſtillet. Sagen i dens Heelhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Fingerslev): Det høitærede Thing vil ſee, at den Forandring, der er foretagen i Folkethinget, kun beſtaaer i, at Ordet: „ellers“ i næſtſidſte Linie af § 1 er udeladt. Saaledes ſom Paragrafen blev vedtagen her i Thinget, hedder det: „uden at ſaadan Underſtøttelſe ſkal kunne fordres erſtattet af Forſørgelſekommunen, og uden at den ſkal kunne foranledige de Paagjældendes Anbringelſe i en Arbejdsanſtalt eller overhovedet medføre de Følger, ſom ellers ſlyde af en hos Fattigvæſenet modtagen Underſtøttelſe.“ Nu er Ordet „ellers“ blevet udvoteret i Folkethinget, ſaa at det hedder: „eller overhovedet medføre de Følger, ſom ſlyde af en hos Fattigvæſenet modtagen Underſtøttelſe.“ Udvalget ſkal henſtille, hvilket af diſſe Udtryk der er helbigſt; men det har ikke fundet Anledning til at tilraade det høitærede Thing at modſætte ſig den i Folkethinget foretagne Forandring.

F. Nielsen: Det høitærede Thing vil maafkee erindre, at jeg, da denne Sag var til Behandling her i Thinget, netop lagde stærk Vægt paa, at Ordet „ellers“ fandtes i Paragrafen, fordi der derved klart blev givet tilkjende, at Underſtøttelſen ſkulde udredes igjennem Fattigkaſſen, og at alſaa den Ligning, ſom vil blive fornøden for at ſtaffe de tilſtrækkelige Midler tilveie, ſkulde ſtee efter Reglerne for Fattigligning, alſaa ſaavel efter Formue og Leilighed ſom efter Hartkorn. Naar nu dette Ord: „ellers“ falder bort, ſaa er der Intet i Lovforſlaget, der beſtemt antyder, at Ligningen, ſom i ſaa Henſeende vil blive fornøden, ogſaa ſkal lægges paa For-

mue og Leilighed. Jeg troer derfor, at det var en overbreven ſiin Tøleſe, ſom bragte det andet Thing til at udflette dette for Sagen ſelv vigtige Ord. Jeg ſkal imidlertid ikke forſøge paa at indſætte det igjen, men jeg vil kun tillade mig at henvende den Opfordring til den høitærede Miniſter, at han ved en Rundſkrivelse vilde tilkjendegive alle Kommunalbeſtyrelſer, at de Ligninger, ſom ville blive fornødne for at ſtaffe de tilſtrækkelige Midler til denne Underſtøttelſe, blive at lægge ſaavel paa Formue og Leilighed ſom paa Hartkornet. Det er mig nemlig bekjendt, at der er Sogne, hvor man har lignet alene paa Hartkornet til dette Diemed.

Formanden: Jeg maa dog erindre om, at Sagen er til eneſte Behandling, og at der alſaa kun er Spørgſmaal om, hvorvidt Lovforſlaget ſkal vedtages eller ikke.

Indenrigsminiſteren: Det var ganſke viſt ogſaa min forſte Tanke, da dette Endringsforſlag fremkom i det andet Thing, at det muligen kunde have den Følge, ſom den ærede Landsthingsmand nu antyder, at det ikke blev ganſke ſikkert, paa hvilken Maade diſſe Underſtøttelſer ſkulde udredes. Jeg er imidlertid, ved nærmere at overveie Sagen, kommen til den Overbeviſning, at det dog, idetmindſte efter min Forſinning, med tilſtrækkelig Tydelighed fremgaaer af Lovforſlaget, at de Udgifter, der blive nødvendige til en ſaadan Underſtøttelſe, ſkulde tilveiebringes paa ſamme Maade ſom de andre Udgifter til Fattigvæſenet. Jeg troer, at det navnlig aldeles tydeligt fremgaaer deraf, at der ſpecielt er gjort beſtemte poſitive Undtagelſer fra de Virkninger, ſom ellers følge af en Fattigunderſtøttelſe. Deri ligger ved en Slutning til det Modſatte, at det fremdeles ſkal gjælde, at diſſe Udgifter ſkulde tilveiebringes paa ſamme Maade ſom Udgifterne til Fattigvæſenet, thi ellers havde der været Anledning til at antyde i Loven, at de ſkulde tilveiebringes paa en anden Maade. Det er iøvrigt muligt, at Lovens Vedtagelſe vil give Anledning til, ved dens Omſendelſe at tilføie nogle nærmere inſtruerende Beſtemmelſer; hvis dette maatte findes nødvendigt, vil der viſtnok ogſaa dert kunne indflyde